Judamees, kes Malta sarel, kus temmal ka kauba podid ollid, monne pisokesse trükki kirja läbbi, mis üks Inglisma jummalakartlik Tohter temma kätte olli annud, usklikkuks olli sanud. Ja sel mehhel olli sest sadik ikka hulk Arabia kele piiblisid ja usi testamenti ennese jures, ja omma kaubaga teed käies, jaggas temma neid, ni kui agga sündis, rahwa kätte. Selle sinnatse usklikko Judamehhe kotta tulli se Persiama Würst, ja temma silmad juhtusid ühhe piibli peäle waatma, mis olli toas, laua peäl. Temma watis ramato sisse ja hüdis sure römoga: „Wata, sesamma ramat, mis ma omma issa käes näggin!“ Sest issa tundis pühha sanna, ja olli piiblit ehk sesamma Judamehhe kauba woride läbbi, omma kätke sanud — sest mees satis piibli ramatuid ülle keige se mailma wälja — ja se mis olli temma kä, se olli just sesamma modi pokitud, ja kirja trük läks sellega ka hopis ühte. Ja sepärrast olli noor Würst wägga julge, et se olli issa ramat. Se Judamees ütles nüüd ta wasto, et se on se pühha pibel, ehk se keigewannem öige usso ning Jummalatenistusse tunnistusse kirri, ja et temmal on paljo neid ramatuid. Ta siis wiis tedda ühhe kambrisse, ja näitis temmale sure hulga pühha kirjasid, mis ollid mitmest trükkist, ja ollid sured ja wikkesed. Agga ei olnud nemmad Würsti mele pärrast mitte, muud kui jäi agga selle peäle seisma, et se on se öige pühha ramat, mis ta toas laua peäl on näinud; aina se. Judamees kinkis temmale siis se ramat, ja käskis tedda saggedaste ta seest luggeda. Ja sedda wõttis Würst ka tehha, ja sai Jummala Waimo ja armo läbbi sannast kasso õnnistuseks ja pea ka Jesusse koggodusse osalisseks. Agga kui issa kuulda sai, et poeg olli risti-uskusse ennast annud, kohhe siis temma olli walmis temmaga leppima, ja andeks temmale andma. Temma lubbas poiale ka sure rahha, aasta kohta, ja nimmetas tedda omma järreletulliaks kunninglikko au-järje peäle jälle. Sest, temma ütles: ep olle mul uüüd poiast ennam kurja karta. Temma on nüüd ristiinnimesseks sanud; wist on temma nüüd ka teiseks läinud. — Oh kui üpris wägga armas on sesinnane tunnistus keikile neile kuulda, kes pühha kirja armastawad, ja kel armoõppetus on ello-sannaks sanud! —

Wagga lapsokeste palwed on üpris wägga sure Jummala mele pärrast.

Ühhe jummalakartlikko issa neljaaastane lapsoke pallus ta käest leiba. Waese issa silmi tulli wet: sest ep olnud temmal leiwa raso, ja ütles lapse wasto: Armas lapsoke, ep olle mul rahho, et leiba ostaksin; agga pallu sinna Issandat, et Ta